

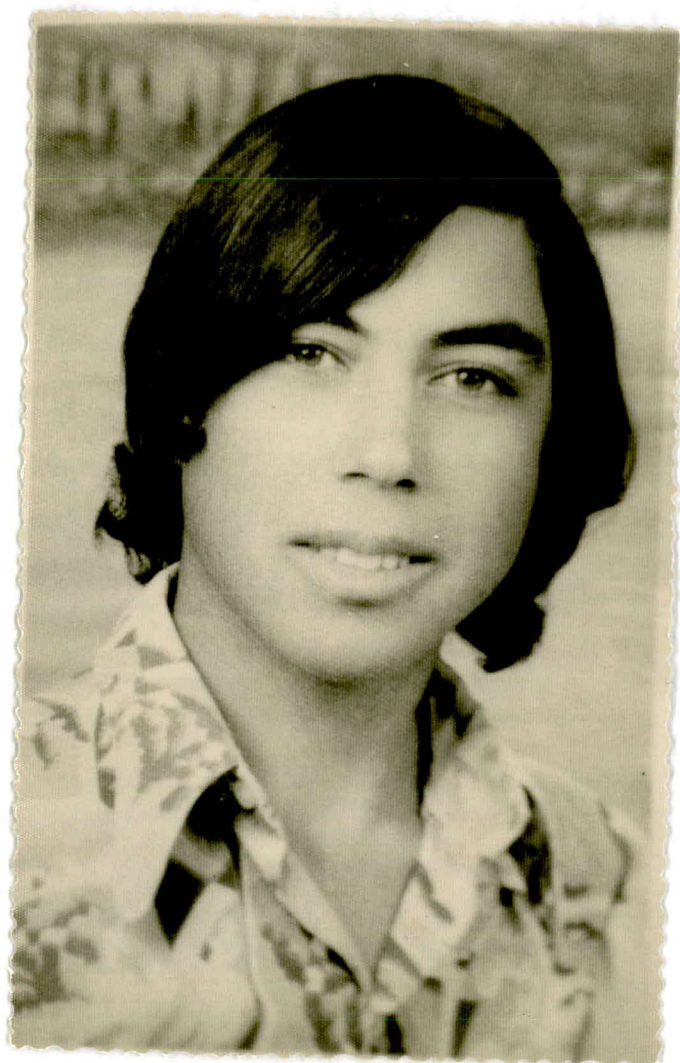
מזרחי, יוסף

יוסף, בן צלחה ויונה, נולד ביום ג' בטבת תשט"ו (28.12.1954) בירושלים. כשהיה כבן שלושה חודשים עברה משפחתו לגור במושב רווחה שבחבל לכיש. יוסי למד בגן-חובה במושב וסיים את לימודיו בבית-הספר היסודי "חזון יחזקאל", שבקרבת מושב רווחה. אחר-כך המשיך ולמד בבית-הספר התיכון "שפיר" שלוש שנים, והשתלם במגמה של מסגרות מכנית. נער סקרן ועירני היה יוסי, וכשהחל את לימודיו בכיתה א' והוא אך בן

חמש וחצי, הפליא את מוריו בשקדנותו וברצונו לרכוש דעת. הוא שימש דוגמא ומופת לחבריו בכיתה. רמת ידיעותיו וחריצותו ניכרו לא רק במקצועות העיוניים, כי אם גם בחקלאות ובמלאכת יד. "אני זוכר כיצד סייע לי במתמטיקה. תמיד עזר לי להכין את השיעורים, כי היה המומחה שלנו במקצוע", סיפר אחד מידידיו. אכן, יוסי נודע כחבר נאמן ומסור, שהיה נכון תמיד לסייע בעצה ובמעשה לכל אדם. כשהגיע הביתה בתום יום לימודים ארוך, הסיר את תלבושת בית-הספר, לבש בגדי עבודה ויצא לשדה, לסייע להוריו ולבני משפחתו בעבודות הגן השונות. גם כשהיה תלמיד בבית-הספר התיכון עשה חיל בלימודיו והתמיד בפעילותו החברתית. יוסי התמחה במסגרות מכנית והגיע להישגים מרשימים. בשעות הפנאי הרכיב דגמי עץ ומתכת, הקים שערים ואף בנה תנור חשמלי לשימוש בני כיתתו ובני משפחתו. הוא השתתף בפעולות ספורט שונות ואהב מאוד לצעוד ברגל. מעולם לא החמיץ מסע ברגל שנערך מטעם בית-הספר והשתתף גם בצעדות ירושלים. "אני זוכר את יוסי צועד בקצב ובמרץ, ומקשיב לכל מלה היוצאת מפי המדריך. בלילה היה מבדר את כל החברה, ובבוקר השכים קום, עירני ותוסס..." סיפר אחד מחבריו. יוסי, שנודע בפעלתנותו ובכושר היזמה והארגון שלו, נתמנה רכז-נוער במושב רווחה. הוא ארגן אף את פעילות הנוער במועצה האזורית "אבן שמואל" ומילא את תפקידו בלא דופי. הוא אהב מוסיקה ובמיוחד את המוסיקה היוונית. סיפרה אחת מאחיותיו: "כשיוסי האזין למוסיקה יוונית, לצלילי בוזוקי, שכח את הכל. אולי משום כך נמשך אל המוסיקה הזאת דווקא בשעות הקשות". כתום שלוש שנות לימוד בבית-הספר התיכון החל לסייע להוריו בנשיאת נטל הפרנסה. משפחת מזרחי הענפה לא יכלה לוותר על עזרת האחים הבוגרים, והוא נרתם לעבודות חקלאיות ולעבודות הבית השונות. בן מסור ואח נאמן היה, ובשנה שקדמה לגיוסו עשה רבות ליצירת אווירה חמה ולכביית בבית. הכל זוכרים אותו כעלם גבה קומה וחסון, בעל עיניים חומות ומלאות חכמת חיים וטוב לב.

יוסף גויס לצה"ל בראשית פברואר 1973 והתנדב לצנחנים. לאחר הטירונות השתלם כרובאי והוצב בפלוגה של חיל רגלים. חייל מסור היה יוסי. חבריו כינו אותו בחיבה "קצב", משום שהיה נותן הקצב בשגרת האימונים. הם סיפרו עליו: "בשעות הקשות ביותר היה יוסי שר פתאום, שירים ביוונית שר. תמיד חיך, דאג לאחרים. יוסי אהב את הצנחנים וביקש להשתלם בקורסים שונים ולהצליח בצה"ל. כולנו היינו בטוחים שייצא ממנו משהו. יוסי היה יותר מכולם". חרף האימונים המפרכים והשעות הקשות הרחק מן הבית, לא התלונן יוסי ולא רטן. כשהיה בא הביתה לחופשה קצרה, אורו פניו והוא התעניין בכל אשר אירע לכל אחד מבני משפחתו, ולא נלאה משמוע ומספר. כשפרצה מלחמת יום הכיפורים, נשלחה יחידתו לסיני והוא השתתף בקרבות הבלימה כרובאי. עשרה ימים לחם בלא ליאות ובמסירות בקרבות באזור התעלה. ביום כ"ב בתשרי תשל"ד חצה את התעלה. חבריו ליחידה מספרים על עוז רוחו ועל נכונותו לקבל על עצמו כל משימה. צלף מעולה היה והיטיב לקלוע למטרה. במסירות עילאית הציל שניים מחבריו הלוחמים. ביום כ"ה בתשרי תשל"ד (21.10.1973) נפגע מרסיס של פצצה ליד הרמפה באזור "פוקסטרות" ונהרג בו במקום. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בהר-הרצל. השאיר אחריו אב, אם, אחים ואחיות. לאחר נופלו הועלה לדרגת רב טוראי. במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב שר הביטחון דאז, רב אלוף משה דיין: "יוסף ז"ל שירת בחיל הרגלים. הוא היה חייל מסור וחבר נאמן. יוסף היה אהוד על כל מי שהכירו".

רב"ט יוסף מזרחי הי"ד
ממושב רווחה
בן יונה וסלחה
נולד ביום א' טבת תשט"ו ברווחה

את לימודיו קבל בבתי-הספר האזוריים הדתיים "חזון יחזקאל"
ו"אבן שמואל" וסיים בבית"ס התיכוני-מקצועי "מרכז שפירא".
נפל בהפגזת האוייב על איסמעליה ביום כ"ה תשרי תשל"ד
ונקבר בירושלים בהר-הרצל ביום כ"ה מני"א תשל"ד.

יוסף מורחי

יוסף למד בבית ספרנו במגמה המקצועית למסגרות. התבלט בין תלמידי כתתו כנער בעל אישיות עצמאית ומקורית. מעולם לא נגרר אחר חבריו, אלא שקל מעשיו ופעל באורח עצמאי. בעבודה מצא ענין רב והפך תוך כדי למודיו לבעל מקצוע טוב. לעתים בקש רשות לבצע עבודות עבור ביתו ומשפחתו, שאליה היה קשור מאד. כשהרשות נתנה לו — לא היה אדם מאושר ממנו. שמח בכל לבו על יכולתו לעזור במשהו למשפחתו. עם סיום למודיו ועמידתו בהצלחה בבחינות לא יכול היה יוסף להגשים את שאיפתו ולעסוק במקצוע שאותו רכש בבית ספרנו. קשיי פרנסה בבית אלצו אותו להרתם בעולו של המשק המשפחתי. פגשתיו באותה תקופה ומצאתיו שמח בחלקו כשראשו ורובו נתון לענייני המשק ולקדומו. יחד עם זאת לא אבד את התקוה שיום יבוא ויוכל לחזור ולעסוק במקצועו, להתקדם בו ולהתפתח מבחינה מקצועית. לצער כולנו לא זכה יוסף להגשים את שאיפותיו, ונפל במלחמה.

יהי זכרו ברוך.

אריה

(מתוך "בקרבי אקדש" להנצחת בוגרי ביה"ס העל-יסודי המקיף-דתי "שפיר")

זכרון להולכים

קשה מאד לכתוב על הצעיר, החייל יוסף מורחי ז"ל בן יונה וסלחה יבדלח"ט. היה תלמיד מצטיין בבית הספר היסודי האזורי חזון יחזקאל. לאחר מכן המשיך את לימודיו בבית הספר תיכון אזורי במרכז שפירא. מוריו העריצוהו, התגייס לחיל הצנחנים והיה צנחן מצטיין. למרות שנפצע בעת צניחתו לא ביקש העברה לחיל אחר. עם רפויו, החלמתו והבראתו חזר לחילו.

הספיק לשרת בצבא רק שמונה חדשים, אולם בזמן הקצר הזה רכש לעצמו הערכת מפקדיו, על מסירותו הרבה לתפקידו. היה צנוע בהליכותיו כלפי כל אלה שבאו אתו במגע, ומצא הבנה ולשון משותפת עם כל החברה.

נפל על משמרתו משמרת הקודש בעצם יום הכפורים, מלחמה אכזרית ועקובה מדם אשר נכפתה עלינו ע"י אויבנו הצוררים. גדול הצער, והיגון, ודמעות הכאב ניגרות מעיני הוריו, אחיותיו וחבריו.

זכרון של יוסף לא ימנע מתוכנו !

הרב יונה פורת

יוסי נולד בא' טבת תשט"ו בירושלים. בהיותו בגיל רך עלה עם משפחתו להתישבות במושב רווחה באזור שפיר, החל לימודיו בגן המקומי והמשיך לימודיו בביה"ס הדתי "חזון יחזקאל" ושם גמר חוק לימודיו העממיים. משחר ילדותו היה יוסי מסור בכל לבו ומאודו לבני משפחתו שמנתה 15 נפשות ועל אף הקשיים שהיו במשפחה, השתדל יוסי גם לעזור בבית ובמשק. את לימודיו המשיך בביה"ס הדתי תיכוני "שפיר" במקצוע מסגרות וסיים בהצלחה.

בגמר לימודיו השקיע מאמצים מרובים בעבודת המשק ולא חסך מאמץ לעזור לכל בני המושב, בני גילו ואחרים, בעצה ובמעש, בחקלאות ובכל יתר השטחים כגון עזרה לבני המושב הקטנים בלמודיהם ובהכנת השעורים והכשרתם לעבודות המשק והחקלאות. בהעדר מכונית העביר יוסי את תוצרתו בעגלות לשווק ויחד עם אחיו עלו בסולם ההצלחות. בהגיעו לגיל הגיוס לא היה גבול לשמחתו שהנה הגיע יום גיוסו כשני אחיו שיבדלח"ט. הוא התנדב לסיירת "אגוז" ושרת בה כחודש ימים אבל נופה ממנה בטענת שלטונות הצבא כי כבן מושב בודאי יצטרך לחופשות מיוחדות משקיות והוצע לו לעבור לחטיבת "גולני", אבל יוסי התנגד והתנדב ל"צנחנים". אך העברתו מהסיירת לצנחנים אכזבה אותו. בקש ראיון עם מפקדיו והציע להם לחתום שלא יבקש חופשות משקיות ובלבד שישאירוהו בסיירת. אך ללא הועיל.

במשך אמוניו בצנחנים שבר את רגלו שהוכנסה לגבס ולמרות זאת המשיך עם הגבס לשרת ביחידתו. לאחר שהוסר הגבס המשיך באימוני הצניחה, ולמרבה הצער כשסיים אמוניו והגיע סוף סוף לצניחה שעליה חלם, פרצה מלחמת יום הכפורים. יוסי היה בחופשה רגילה ביום פרוץ המלחמה ולא חכה לקריאה אלא חזר ליחידתו ביום הכפורים בצהריים ואת צומו סיים במחנה. ומאז ועד יומו האחרון בכ"ה בתשרי תשל"ד לא ראינוהו. לפי מכתביו היה ביחידה שעברה לסיני בתחילת המלחמה ושם היה בין הלוחמים שלחמו בחירוף נפש.

משיחות שהיו לנו עם חבריו ומפקדיו היה יוסי חייל כשאר חיילי צה"ל שבגופו עצר את כוחות האויב. הוא נפל בהפגזה. בהיותו בקו הראשון במבואות איסמעליה. עלינו לציין כי חבריו הקימו במקום נפילתו אנדרטה על שמו, בחרפם נפשם בעמידה בשטח האש בכדי להקימה.

חברי ים

מי שביר ים

עכ

ול

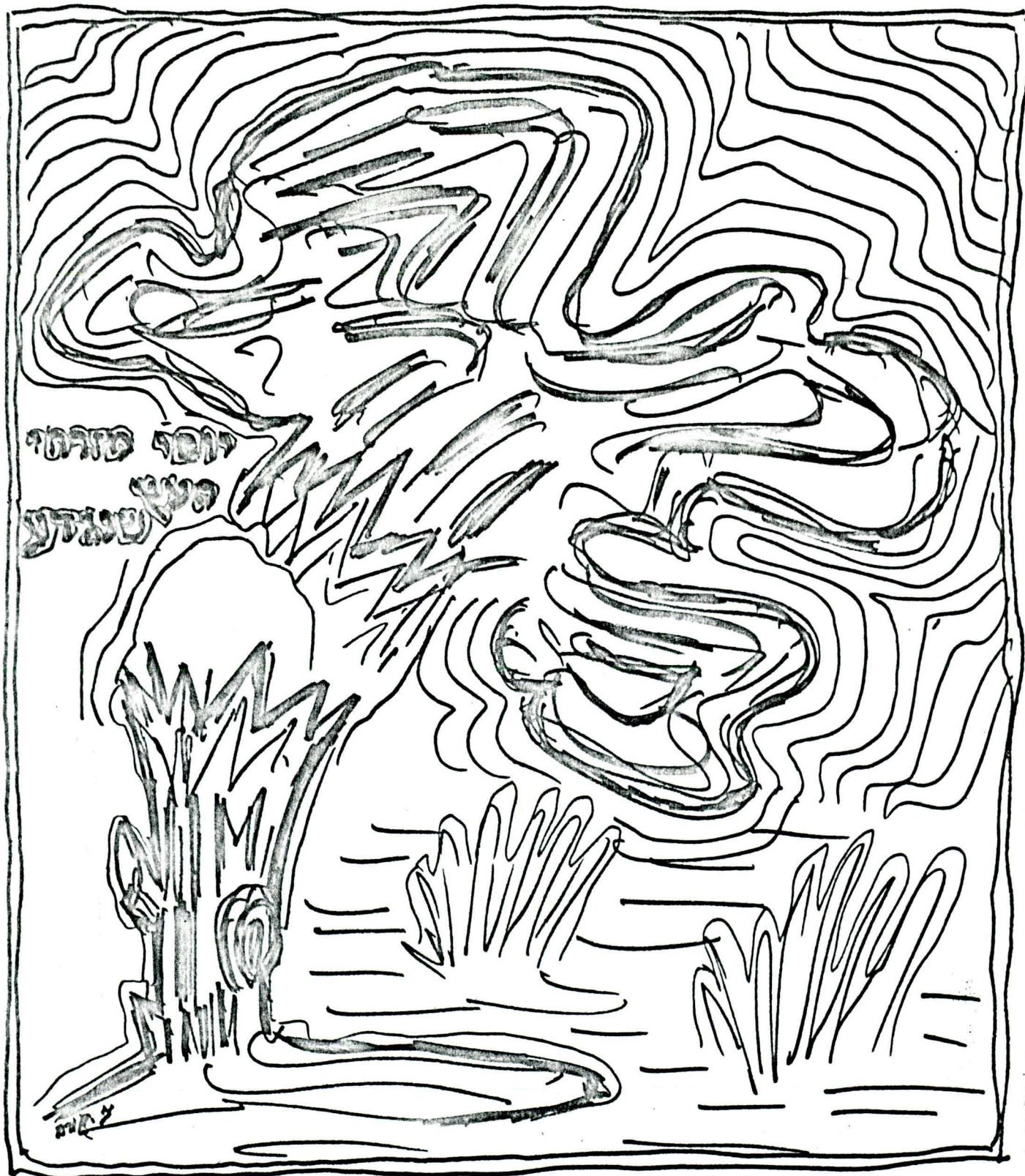
ירסי

[יוסי מזרחי הי"ד גהדג מפגז מדגמה
בגדה המערבית של תעלת סואץ-בקרוב על הומפות
בתאריך 21.10.73]

קרא עלי מועד לשבר בחורי, מצינו שסלוקן של בחורים קשה
 כחורבן ביהמ"ק דכתיב: גת דרך ה' לבתולת בת יהודה, כך קרא
 עלי מועד לשבר בחורי.

וימסרו — מגיד הכתוב שהיו בני אדם צדיקים וכשרים ומסרו נפשם
 על הדבר. ארבעה דברים הן הן תשמישו של עולם, וכולן אם אבדו
 יש להם חלופין ואלו הן: כי יש לכסף מוצא ומקום לזהב יזוקו,
 ברזל מעפר יוקח, ואבן יצוק נחושת. תלמיד חכם שמת אין אנו
 מוצאים תמורתו.

$\sim / \sim / \sim / \sim / \sim / \sim$

אם כעת בחינם ובדברים בגלילתו של אדם - חדר, אין יכול ללמוד חדרק צו
קצר ביותר של שורות משותף בדעתים. קצתים - מאמר, ופנאים רחבה מאד, ואולי
אפילו הכל, בלשון מחדש את עוצה אהבה. ליתא לחברות וידידות קרובה ואהבה
מאין מיום, אהבה האין, ואהבה את כל שישתי, וקצתם או אפילו לא
לדבר בין אדם עיקל - עץ כעפרו, הוא מעולם לא יושף על שבת לאדם את
המלה האחרת, ואך כל דבריו היתה להם מעין מנינים וואו שליו יתן תוסס.
בלבואו וואו, והיית בוקר אחר, לא ילכו שיחמק דניל, אימרה אחרת
גורם בכם או הנצב, הוא תמיד היה במקום הנכון. ובלשון על שליו ביום
בדורה לעמוד על אהבאין כאלו הוא נחתה מזה כאלו לא חסד הוא
עליו לא - אכזה בו לזאת הדרך הנכונה ביום - אכזה, אהבה
הנצב לא הייתה על ללמוד אולי יום, תמיד היה על הנצב אין
על את הנצב, הכל עבד הוא לו. ואולי יכולים רק אנשים אלהים,
ימי וואו את החיים, וואו את האופנה, את השמחה ואת חביו.
יוסי לא עבד בנפיים על חזרה, אך במקומן היתה לו
אהבה חברים ואחים שלפניה כאלו אדמו חלק מחיים.
יוסי מ' ב'נ' קצבו, בדמות, כל אהבתו את
חביו אשק ואחלקה
טעם יקרה

$$\equiv / \equiv / \equiv / \equiv / \equiv / \equiv / \equiv / \equiv /$$

י"ס היד בין בתחלה שהחזקת הקצבה והקצבה י"ס ארבע אר הארבע
הייתה. בעצמים הדפוס היה לו שירות יחיד, ארבעים הדפוס אר ארבע
אר י"ס חסרת אר. ארבע בקר הנו ארבע ארבע ארבע ארבע
ארבע ארבע ארבע ארבע ארבע ארבע ארבע ארבע ארבע ארבע
ארבע ארבע ארבע ארבע ארבע ארבע ארבע ארבע ארבע ארבע

(המלכות) וכן היו העריצות מאד את יוסי להיות מורה בנתיב יוסי אהרן את
 החל רצה - את הבריתים. הוא הקדוש רחל לעצן החל רצה יוסי היה נקרא ויסעם
 נבקעין היה אחד העברים שמעו הקבוצה קליהם. שמו סוקר היה, אהרן לוהר דבר
 לוקח את הדבר, רחל, אמאלו מים, לוקח את האבן ואת דקל היה מים את מלכות
 השמים. אלקימות ליהוה מנחמקים מהם - עיני היה מתקרב, לא לנים היו מתקורם
 דנינו לנחמים מנים - עיני היה למד על פקט הנחמה ליהוה מים ב. "זה הכל".
 יוסי אהרן את החמור, שמו אהרן כחם, עיני עיני לא ליהוה בקדק לטעור, היה לחם
 לזכר ופס, יואל חבר נאמן אהרן לעצן - לא אקטני לעולם.

aphid non

1-1-1-1-1-

ה'לך' בחור מיעדאל

ה'לך' בחור מיעדאל
ה'לך' בחור מיעדאל
ה'לך' בחור מיעדאל

ה'לך' בחור מיעדאל

ה'לך' בחור מיעדאל

ה'לך' בחור מיעדאל

ה'לך' בחור מיעדאל

ה'לך' בחור מיעדאל

ה'לך' בחור מיעדאל

ה'לך' בחור מיעדאל

ה'לך' בחור מיעדאל

ה'לך' בחור מיעדאל

ה'לך' בחור מיעדאל
ה'לך' בחור מיעדאל
ה'לך' בחור מיעדאל

ה'לך' בחור מיעדאל

ה'לך' בחור מיעדאל

ה'לך' בחור מיעדאל

ה'לך' בחור מיעדאל

ה'לך' בחור מיעדאל

ה'לך' בחור מיעדאל

ה'לך' בחור מיעדאל

ה'לך' בחור מיעדאל

ה'לך' בחור מיעדאל

ה'לך' בחור מיעדאל

ה'לך' בחור מיעדאל

- 2 - 2 - 2 - 2 - 2 -

פ' אמת אל יאסו נצח יי רק חובל באמו
 המלכות, כי אם את אנשיה פ' בן ישראל וזה
 אמר משה ויהי הולך את ישראל לאמר
 כלה רוחותי ואלו יבנה האומה פ' כל
 את תחתיו מבואר בקרב ישראלים (משה) -

[illegible]

ביתם והאחרים אלהים כל מי שיהיה
 יצא ויחזק. ישיבה את כל האנשים ויחזק
 את כל האנשים ויחזק.

אני חשב לקרוא לך מכתב אבל לא היה זמן
לך הפסקה אחרת קטנה כי לא היה
זמן גם כן שאת לימים הבאים יקראו
ומחילה אותי פאריס נעלה על הקצה קצת בימי
היום הבאים שיהיה ראוי אחת בלבד.

אם האמסיקה הייתה לא יכיר צוג לשאף אפס
אין הפסען את קבילת אילס החס

... זה הפל...? "

... "זה הפל...!"

החברות החדשות

החזן היפה החבר הכי פורב עובדי

בסוף כל שילוח ואימון היינו נכנסים לחצר ומתלסלים על מטה ומתחילים לדבר. הדבר נאסר על גלגל החקלאות וכל הכרוך בזה. ברגע זה היה מגלה בקיאות מפליאה, כנען זה היה היה מאתגר כל דבר. הופעה של קולט הייתה עצומה. לא נראה לי אף חזיה קולט גלי נען לי. משהיה מסתתר עליה.

לאחר מספר ימים מספר ליחות להקמת יחיד הקצת כמה דברים למען והכמות מעט. מבחינת אולם היא היה אולם מעולה יותר מהרש"ט מדיטין. כנראה בעת ההיא יצא מאתר בקרנדה (בומת האילן) הינו דברים לעלות על סונקר לתפקידו היה להשיל' פצצות לתוך הבונקר לחסם את פתחו. הואיל תהיה נכחו אם הע"ט אם הע"ט (לפני הוא סמ"ט - 3 ק). והם התפלגו מאד מהקוללה המדויקת, ואין כלל לא התפלגת מפני שידעתי כי הפצצה שלדית

מאד הוא, דרכה למטרד-בטוחה עמוסה. תמיד היה יאסי עם מצב יח מלאים בעלם כל קולט היום, כלשהו לה ביאות היינו נכנסים' למצב הוא פתסטי וקלים.

כל פעם אדם היום בלתי נאמן שיש לו נאמרה יאות אין טעם בו תמיד היית מבקש חובה לך אלא עם והעצמתי היום בחינת "השאלה" כמדתך!! ואם אולי שור לא הורה מופא חן בענין היעד כל יתן יתעלה גלגלי יאסי היה גם הקצב פלג (קצב - חיל) שלחן את הקצב חק בלקח לא "שטאט יאין" - ואם בלקחו בלקח הבולגרי

אני זכור גם את אופן קבלת התפקיד החדש - יום אחד ברחובות בצינור ללא כל
 בקולות - ואלוהי הדבר היחיד בלעך --- "קצב - חן קצב" ויתכן שקולו הקריש לא מנחם
 לפיכך באותו רגע ערר לאנחנו - ואני אף סיום הסימולנות היה הקצב על השפלה.
 דעת המחמיר הייתי מרחק מן. את הפעולה. פיצול עלעם ואנפיו לא היית איתי בזאת
 בוח - תמיד היה הוא

חלק היה נפרד ממני.
 אם ביום אפרו שהוא
 אינני יוני מרגיש שהיא
 נמלא ביני, יוצרים
 את המחנה פיזית הוא
 אינני - אך הוא קרפין
 קימת - והוא חלק
 חלק נפרד מקולותיה
 לא מחלקה וספריאחתי
 בפלמ"ח 1 דצמבר 1940
 ב צנחנים

גם ביום לאחר מלחמה
 אפציות ומחשבות, נחלק
 את מחשבותי על חסריו למחשבות
 נגד לך את החיים
 חסריו לנצח ולמחלקה
 איש יהיה.

צ. קליין

ᐃᐱᐱᐱ ᐱᐱᐱ ᐱᐱᐱ

זכור לי אלה יום אחד שבו רמנו את אורי בגלל שטת לא מה דבר והבין הדבר רק
 עתה ידעם ימים, למחרת האבן ביחד להפא שנים דגרים (לקחם בראש הקול). והוא
 בלל לא נתי לי איזה להיפך הוא אמר לי בדרך: "קשה לי להראות שיהיה זה
 על דן אדם, על חבורי אומות - צד דבר לא רגיל אולי!" כך הוא אמר חלק, נאמר
 בלילה. וכך הוא היה תמיד לקט ענין ונחבא אל הכלים.

היה מתיחס לשי הרצונות את מהיו ואמרו ומה היה. אמר לו פה היה
היה פה לא היה מלמד. הוא היה מלמד, אך מאתן ואם רק אחד אתה מלמד
מהיו כל היתה.

Handwritten: Handwritten

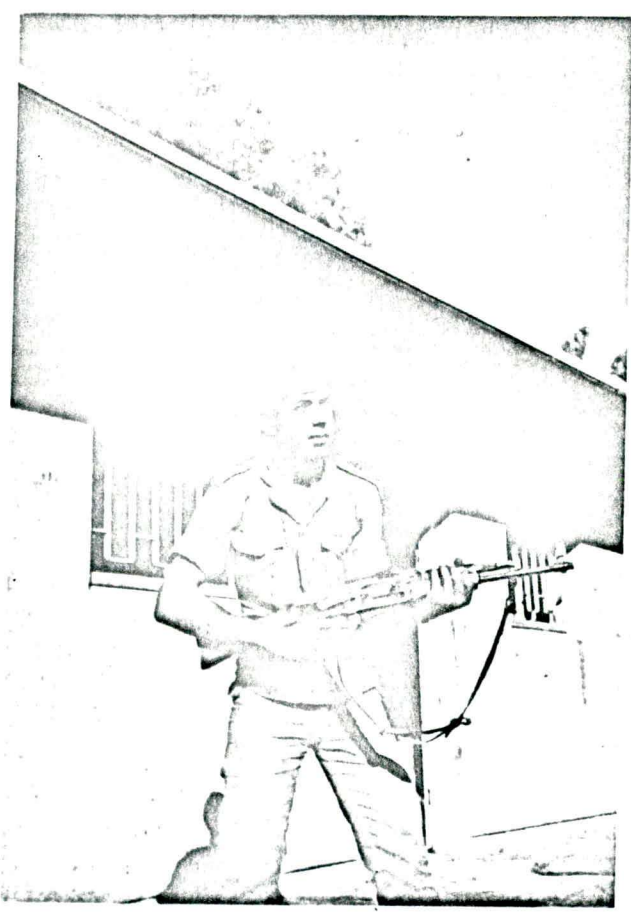

יום אחד יום, האמנים האלו חלפו קטנים
 רגע אחד החלק הכק, נלעג-
 סדרת מנקות, היצות יאנקות
 יחד לקרן את המסלל ודורו באחיים

מה איתנו יק צינורים אילנות,
 אחר לפנים אכלנו יאנקו טכנים
 רגל קולו יאק או בן פאז העמאד
 חיל אצנים, קבלו האמנים
 יבוי פברוי חאליס בארן אצין אחים

זכור לא יאמל האמנו לקולנו קולאים
 זכור מאלה האדם, אום דלל שאלנו לא שאלים

חסדו אענק אומחוקה
 דבוי קרוב

= // = // = //

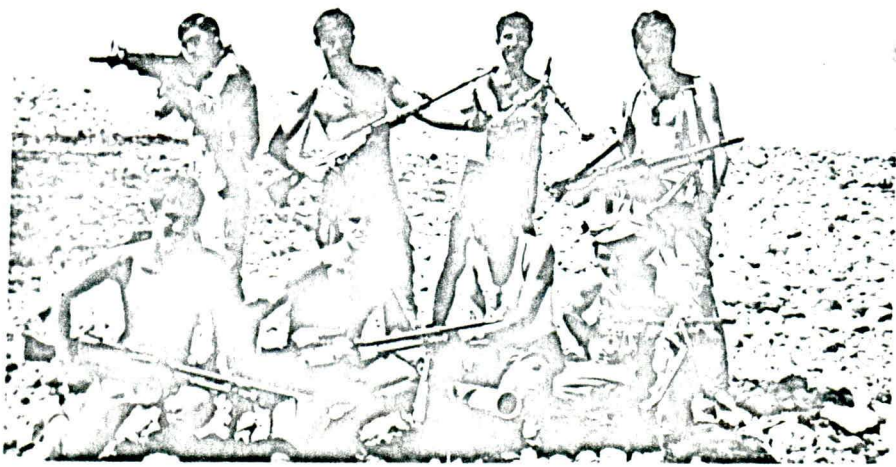
המחלקה היתה מקינדה את יאסף, הוא היה אהוב על המחלקה
 תמיד אני מצויר באלו יאק, באלו החלל. אני מצב כאילו זה האם - גלגלנו
 יחד על האוטומים בידא לאל, בבראע האית פברו מאלו שורה - מלרו
 מ. יאם, בחיזוק שמהר האב להפורה אצין אוירה האלה ולקטרה
 אינן ציכר כיצד היה מספרו א. למחלקה כיצד התקרה
 איטידיתי האצין וא אחת צמן מאלו מצוירם השוית חן דצניא,
 אבר אילול אקדוד הצננתים.
 צמן לקין מסדר למסד, קרה פסקת הצהריים, בוווחות צהריים
 דמסל אומרון, אפני דפועל האסל הלצק, תמיד היה לו אמן
 יאגיו. תמיד הוא עם הליו הקתוע ואמיו קיד שוים
 במסלות קנן יין הפלצנים קלי.
 ציכר לו אום האדם שנקל את האין צמן מאלו. אצין
 אנו אילול סעל אל באביו האומים, טימ אחר האסל קבצנות
 חבל לרוב לא האצין אתו סוף האסל האצין אהמין -
 באומצו בלך נקל. חבל שאינו אתו אצין
 חסדו אענק אומחוקה
 דבוי חיים

בתחילת שבוע חולד

נתחם לבא מאלף בן יחזק ופכית להביטות המורה אכן נכחה
 בן! יוסי אטנו! יוסי - צמח להבונה חביבה על כולם, חביבה
 על חבירו על מקדו על אורן המצאא במורה להבינה חביבה
 אצרה להבונה ללע מלכר וצרה ובלעלה הקטלה קילס
 יוסי אבז את בלמחה וכן אבז היה לליר מורה אבמורה
 לויים בולות צבחים ל הלבוחים, כלפינו קבוצה זאב
 המעשיסאר - צמח פני, חמיד בוקל אעז על בצרל ללעלע (לעזא
 יאן יאן יוסי היה חיל מלכין להבפן על במורה וחביבות
 המלכר יוסי - צמח מלכין היה חמיד חתוב מאור דפנה
 דמלכין ללכר היו החבירה ללכר מלכר יאן יאן, היה יאן
 צה לשכנע אלו מלכין כין שזכר להיו היו ואל ואר
 מלכר את מלכר יחננו בלמחן בקל יוסי אבז את הלבוחים -
 וכן את הלב' אבז לבא אולא הימל לא יאן אבז יאן ואל
 לכה. לעלמיה חבירה על צמח יאן יוסי חבכים מלכין ואל
 למלכר שחם היה יאן חבכים למלכר יאן יאן אולא לעלמיה
 חבירו ללכר ואלמלכר * ספרו אורה

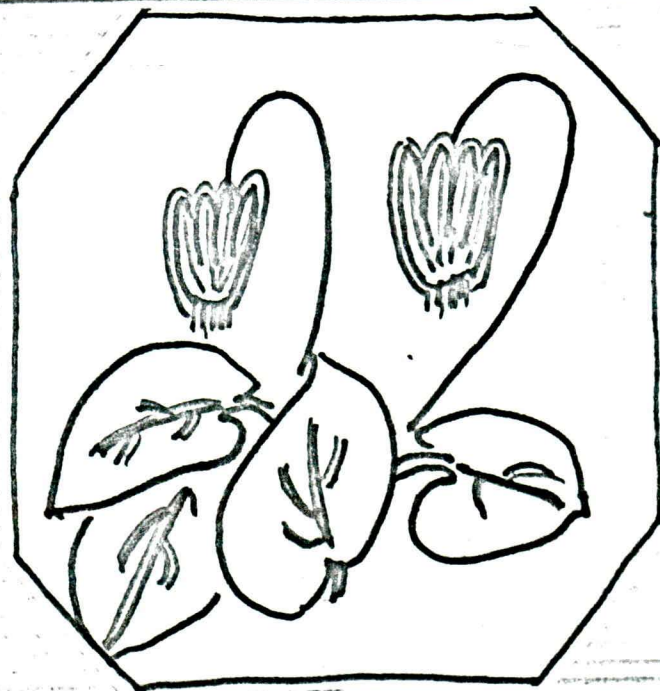

אין גאנצן אומגאנג

[illegible]

כל יום שבו לא יהיה שבת אצלנו
 את קולו המזמור והמזמורין לא נשמע
 מצד ימין אלא שכל קולו לא יאמר
 וכלל את אלהים ואלים לא חסר אולם
 ואלה בשם חסד חיים רוב מינים
 האלקים רב הים האלקים שגורם על אים
 לא האלקים הפעול הוא להביא על אלה
 ויפנים היקף על העולם על האלקים
 הבלתי ואל האלקים חסד אולם לא יאמר
 הנקרא באלים חסד יאמר ואלה רבן אלהים
 ואלה האלקים כי אלה לא נאמר
 אלהים אלקים... + יתרה

א. א.

אין אגרות דער
כחל דער שטערק אגרות
דער דער ימים האבנים
א האב דער דער דער

ב. ב.

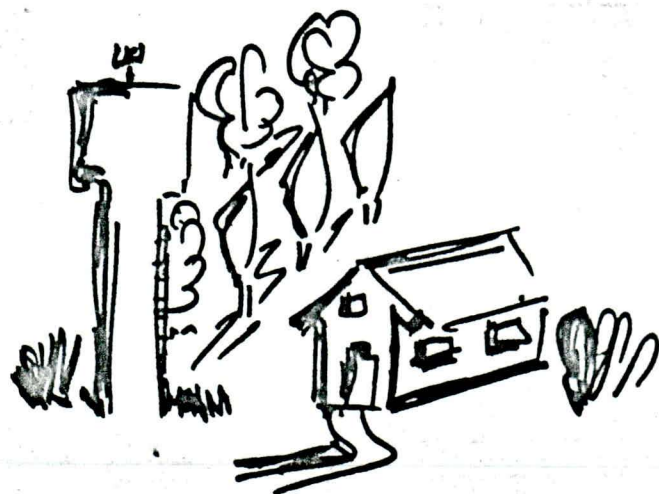
אחמה דער דער דער
אחמה דער דער דער
אחמה דער דער דער
אחמה דער דער דער

ג. ג.

דער דער דער דער
דער דער דער דער
דער דער דער דער
דער דער דער דער

ד. ד.

אחמה דער דער דער
אחמה דער דער דער
אחמה דער דער דער
אחמה דער דער דער

אחמה דער דער דער

אחמה דער דער דער

ימים בחצר ל אבי ידע לבנה

יש! עבר זמן רב מאז שהלכתי מאתן. אך עבר מאז אורגן כאלו היה ער רק אתמול
מסתכל אליו האין חורק בנה. חיוך של אבד שיש לו הכל. "יש לך מחט?"
"יש לך גומא?" הוא שואל אותי. הוא היה מחייך כאלו ידעתי את תשובתו לריאיון
מסובים כמותי... ולכן לך בחיוך את כל מקורו.

עם השנה הקרה נגמית אלו ושאול אותי: "יש לך כמה תחמושים לרצח
למטה?" והוא הריט כי המחט שלו - ואמר: "אין. נאמן עם אבא או אבא לך
את תבדוק את אלה". בשלב כמעט אמת ל אורגן. בחורית קולט כיאה לרצח
השומע על מפעלי פדיון.

ואכסן, התבטא. מליקרה וחבורת הנואב מתגוררת התאורה ואני בלעך; אלה
הוא מצוה, אלה שחורף כל הדברים להקפיד רצו מחן, אלה הוא - אלה ירפיה
אם הם, הרפיה את חיוך מאז מצוים.

אני עכר דאפק המיטל ואני יכול להבין, כיצד היה החשך עליו לרפיה האוהב. מחשבים
לחורג מאלו החשש את פדיונים או רפיה האוהב. בזמן את את אלה הריכה מצדה באשר יש
היה נלקח לנגד את אלה היש מאוהב לקחו הדמיון. לשם מראה את מחשבים. אולי שומע את קולו בלעך
מחשבים? ואני יכול לקבל אותו. אולי אולי.
מחשבים לקבל ולחיות
ליאכל ראש

חברות - על עניני חברה...

בין חלוצי פנקסות החברה -
בין החלוצות הנחמדות של החברה החברה
לם פנקסות החברה לם קיומיה החברה
לם חלוצי יום ילדיה חברה ;

הינקסות הנחמדות של החברה
מזה לאחריהן אולי חלוצי החברה
או החברה אחרי החברה
ואחריה פנקסות החברה החברה

כספים חברים פנקסות החברה
ל החברה החברה יום ילדיה החברה
לם לא אחריה חלוצי החברה
חברה חלוצי החברה חברה חברה

היה הוא יום ילדיה החברה
לם חלוצי החברה חברה חברה
לם חלוצי החברה חברה חברה
היה הוא יום ילדיה החברה
חלוצי החברה חברה חברה חברה

אולי חלוצי החברה חברה חברה
חברה חלוצי החברה חברה חברה
חברה חלוצי החברה חברה חברה
חברה חלוצי החברה חברה חברה

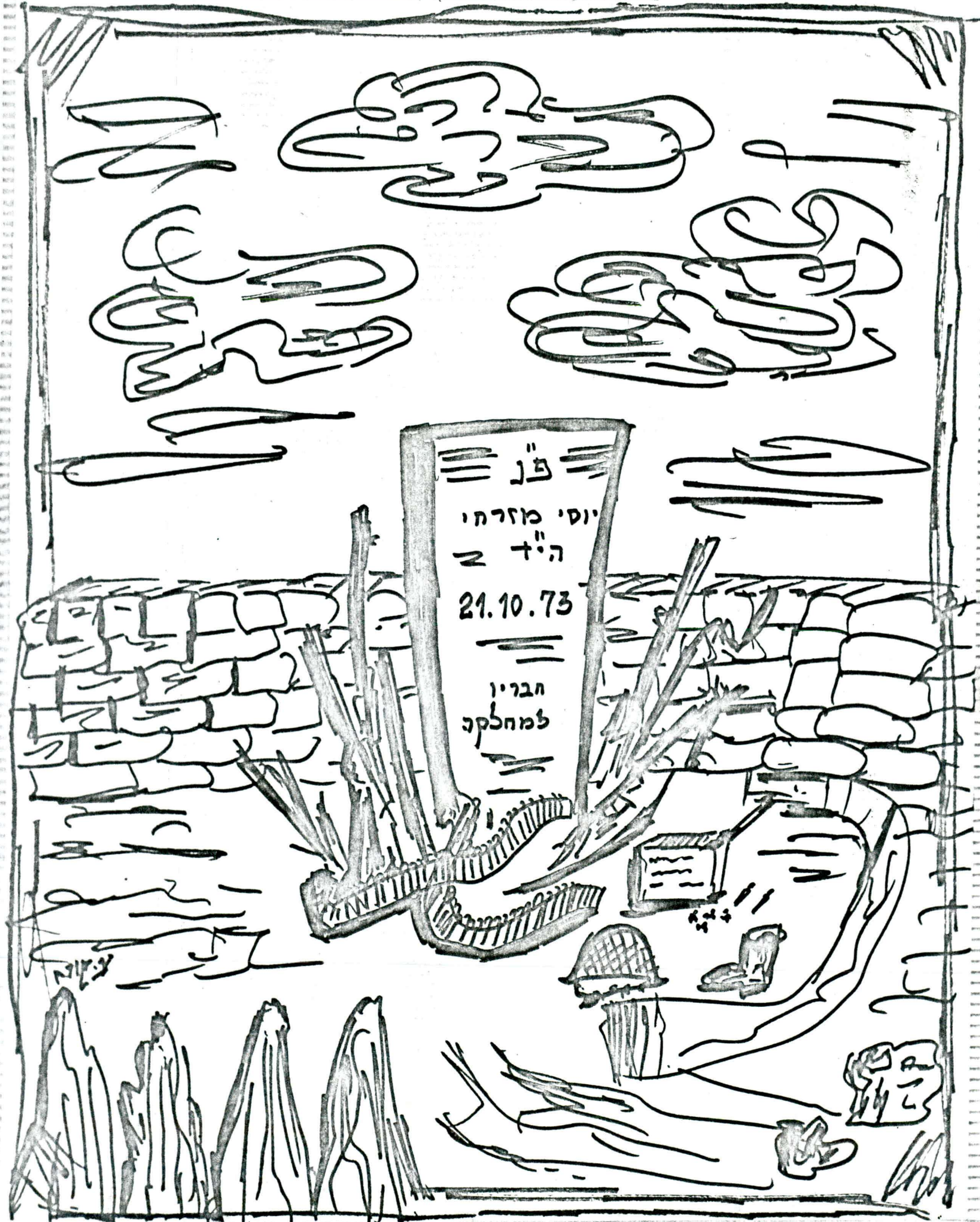

אולי חלוצי החברה חברה חברה
חברה חלוצי החברה חברה חברה
חברה חלוצי החברה חברה חברה
חברה חלוצי החברה חברה חברה

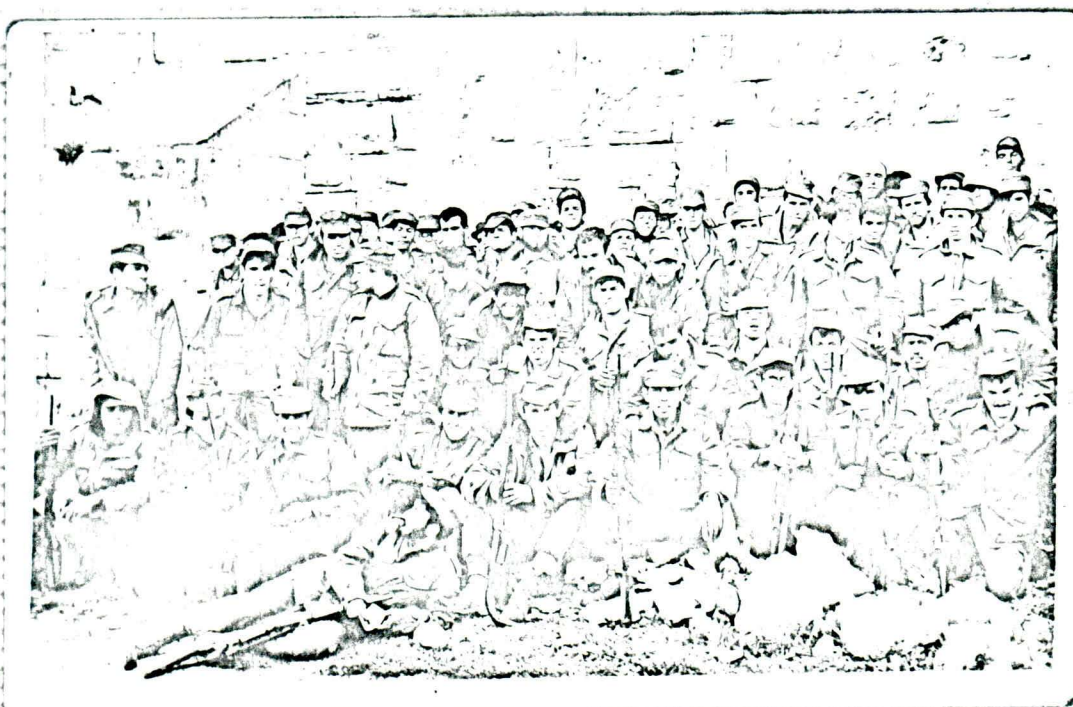

חברה חלוצי החברה חברה חברה
חברה חלוצי החברה חברה חברה
חברה חלוצי החברה חברה חברה
חברה חלוצי החברה חברה חברה

חברה חלוצי החברה חברה חברה
חברה חלוצי החברה חברה חברה
חברה חלוצי החברה חברה חברה
חברה חלוצי החברה חברה חברה

פֶּן
יוסי מוזרחי
ה'ד ז'
21.10.73
חבריו
למחלקה

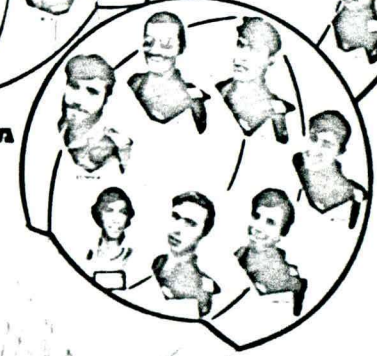
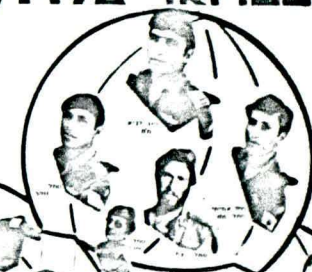

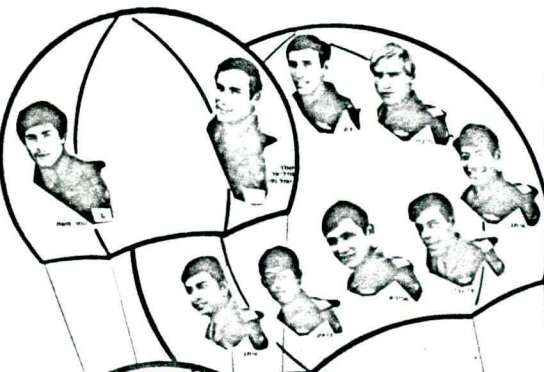
גדוד 840

פלוגה ו'

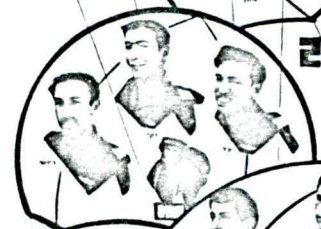
פברואר 1973

מחלקה 1

מחלקה 2

מחלקה 3

א

הצ"ה

אף בקורא ונחשין בעלמא דה שולח רבא

אז יתן שפא ארבעין סאב יתן ארבעה
שפא אלמא דה, אביו בפנך שפא יתן
אזרע דכנה רבא ונחשין יתן

ישי' אף שפא בעלמא דה שולח סבא
אס' יתן דכנחמא דסדירה, דכנחמא שפא
כשאר ארבעין אף שפא יתן ארבעה
אס' יתן, כמא ארבע קנחמא ארבעה
דכנחמא אף שפא ארבעין ארבעה
אלמא דה שפא ארבעה יתן ארבעה
קנחמא ארבעה דכנחמא

ארבעה אף שפא ארבעה דכנחמא
אס' יתן דכנחמא דכנחמא ארבעה
דכנחמא ארבעה ארבעה, ארבעה
אס' יתן שפא ארבעה דכנחמא (אס' יתן)

אס' יתן ארבעה דכנחמא ארבעה
אס' יתן ארבעה דכנחמא ארבעה
אס' יתן ארבעה דכנחמא ארבעה
אס' יתן ארבעה דכנחמא ארבעה

三

[illegible][illegible]

כתבתי להם מכתב: כ"א